

Сподделено...

Споделено...

**Подготвили родители и ученици от V и VIII клас
на СОУПНЕ “Фр. Шилер” - Русе, 2014г.**

Малките неща, които ни усмихват и придават смисъл на живота ни, тях искам да виждам по-често. Блажени са хората, които умеят да ценят малките неща-една топла прегръдка от добър приятел, усмивката на мама рано сутрин или дори пеещите птички навън, защото точно тези неща ме карат да се усмихвам дори когато ми се плаче.

Понякога най-малките неща са най-ценни и най-значими за нас. Малко хора обръщат внимание на всичко това, но губят онази светлинка, която аз чувствам, когато случаен човек ми се усмихне.

Нелин Османова -8. "В"клас

Ина Рохас – 8.”А” клас

Какво е чудото?

Ако се питате какво е чудо, излезте навън! Погледнете синьото небе, светещото слънце, ухайните цветя, дърветата, всички тези хора. Чудо след чудо, нали?

Човешките очи също са чудо, показват много. Можеш да разбереш колко щастливи, изстрадали, добри, лоши, влюбени или търсеци своята същност са хората. Чудо е, че сме живи, че можем да се смеем, да плачем, да обичаме, да дишаме!

Ние, хората, сме чудото на този свят. Хубавите моменти с любимите хора, споделените приятелства, всяка една усмивка и надеждата още от събуждането сутрин, че новият ден ще бъде по-хубав от предишния – ето, това аз наричам чудо. Толкова е хубаво да се чувстваш жив и едно от милиардите “чудеса” на планетата Земя.

Всеки един човек е чудо за своите близки. Всеки един от нас заслужава да бъде обичан и да се чувства специален.

Зорница Александрова – 8.”А”клас

Чудесата се случват всеки ден, ако имаме очи да ги видим. Чудо е да предизвикаш усмивка у тъжен човек, чудо е да виждаш красотата на света, чудо е да имаш две малки дечица, които изпълват живота ти с радост и смисъл, даже и да те ядосват понякога.

Цветелина Цветанова – родител

Дали физически по-слабият може да е по-силен?

Безкрайната сила не идва от физическия капацитет, а от неукротимата воля. Много хора смятат, че парите, властта или мускулите ще ги направят силни и непобедими, но това е само заблуда. В основата на тези неща стои нещо много по-велико и силно, а то е състоянието на духа и ума.

Преди да започнем да променяме света и да ковим нашата съдба, трябва първо да променим себе си и да осъзнаем, че всичко започва от нас. Всичко е свързано с психическата нагласа за успех и вяра в нашите способности. Това е нещото, което ще ни крепи и добере да нашите най-съкровени мечти и цели.

Затова силните хора не се определят по обиколката на бицепса или от парите в джоба, а от увереността, страстта, волята и желанието в сърцето ни. Ако притежаваш това душевно усърдие, то тогава няма да има граници или недостижими цели.

Васил Петров – 8.”Б” клас

Силата има различни измерения. Тя може да бъде физическа, интелектуална, словесна. Всеки е дарен от Господ с една от тези сили. Ето защо, независимо дали си силен, или слаб физически, можеш с една друга сила – силата на словото, да обориш опонента си. В някои случаи от казаното може да заболи много повече, отколкото ако удариш. Затова не е нужно да си физически по-силен, за да покажеш сила.

Анатоли Проданов – 8.”Б” клас

Физическата сила не означава, че си силен. Силен според мен е този човек, който може да обича, този, който след всяко падане се изправя и продължава.

Но човек не се ражда с тези качества, те се изграждат с течение на времето. Понякога на човек му е нужно да изпита болка, да премине през неприятни изпитания, за да стане силен. Важното е да не се предава.

Физически силният човек може да победи на ринга, но човек със силен дух може да победи всекиго и всичко в живота.

Ралица Йорданова – родител

Кого бих стоплила с моя дъх?

Аз бих стоплила с моя дъх моето семейство. Когато съм имала проблем или трудни моменти, то винаги ми е помагало.

Също така бих стоплила моите приятели. Защо ли? Когато съм тъжна, мълчалива, ядосана или смутена, те винаги търсят начин да поправят настроението ми. Опитват се да ме разсмеят, да ме изведат навън, защото там е мястото, където се успокоявам най-бързо.

Всички, изброени тук, са важни за мен. Аз много ги обичам и каквото и да се случи, винаги бих ги стоплила дори и мъничко с моя дъх.

Ива Илиянова -5."А" клас

С моя дъх бих стоплила замръзналите ръчички на дъщеря ми, въпреки и моите да са замръзнали. Бих стоплила всяко стръкче или цвете. Бих стоплила ръцете на любимия ми човек. Бих направила това най-вече за моята майка, защото знам, че за мен като малка и тя е правила същото.

Ирена Георгиева – родител

Аз бих съживила с моя дъх любимото ми куче Рекс. Тати го купи като бебе, каквото бях и аз. Израснах с него. Рекс почина през есента, беше на 10 човешки години. Бе верен другар. Немските овчарки са известни с привързаността си към стопаните, затова много ми липсва. Рекси беше готов на всичко за нас. Ние много го обичахме и му се радвахме.

Рекс е единственият близък, с когото съм се разделяла завинаги, затова, ако имах силата, бих го съживила с моя дъх.

Валентина Георгиева – 5."А" клас

Ина Рохас – 8.”А” клас

Какво е дарът?

Думата дар може да има различни тълкувания. Най-близкото, за което се сещам, е подарък. Не е задължително той да е голям или скъп, важното е да е купен и подарен с любов и искрени чувства.

За мен обаче това измерение на думата дар не е най-важно. Дар е, че съм жива, че имам здраво семейство, прекрасни деца и родители, на които мога винаги да разчитам.

Дар е, че имам добри, макар и малко, но истински приятели.

Като дар от Бог може да се разбира и дарбата на великите художници, музиканти и писатели.

Ирина Георгиева – родител

Дарът може да бъде подадена ръка в труден момент. Най хубавият дар може да бъде рожбата, която майката е чакала много години. Дар е синьото небе и слънцето след мрачна и студена зима. Дар е благата дума, която можем да получим в труден момент.

Дар е талантът, който ни е даден да доразвием.

Дар може да е материален подарък или цвете. Ние подаряваме подаръци с повод и без повод. По-хубаво е да подаряваш, отколкото да получаващ, защото виждаш радостта в очите на човека. Тази радост е и нашият дар.

Лора Иванова – 5."А" клас

Понякога, за да зарадваш някого или някой да зарадва теб, е достатъчен дори един малък жест или подарък, с който да покажеш своята обич и уважение. Според мен всеки малък подарък е ценен и сантиментален, не е важна материалната стойност, а жестът.

Мога да кажа даже, че един просяк, макар и да няма нищо, макар и гол, и бос, този просяк пак ще бъде по-богат от всеки човек на тази земя, понеже той не е претенциозен дали ще спи в удобно и меко легло близо до камина, или изобщо на топло, този човек макар и изоставен, гладен и самотен, гледа на живота от хубавата му страна, радвайки

се, че е жив, той гледа с друго око на всяко просто нещо, за което някой друг би казал, че е вехтория. Понякога човек е щастлив дори и с малък спомен за някогашното щастие.

Нелин Османова -8. "В" клас

На кого мога да простя?

Някога замисляли ли сте се какво всъщност е прошката? За това какво печелите или губите с даването и? За мен тя е самоунищожителен акт. Нима да преглътнем безусловно нечия обида не нанасява собствената ни гордост и чувство за справедливост? Все едно откъсваш част от себе си, от своята човечност и я даваш някому в знак на възвръщащо се доверие. А тази зейнала рана, самоналожена, остава за дълго.

И въпреки всичко прошката е нужна в днешно време – тя е победа над самия теб, а всяка победа изисква саможертва.

Дано човекът осъзнава до какъв деликатес се добира всеки път, когато му се прощава.

Ивелин Георгиев-8."А" клас

Мога да простя на всекиго. Всички сме хора, а хората грешат. Простиш ли, ставаш по-добър. Гневът изчезва.

Но една и съща грешка, повторена от един и същ човек, не бих простила. Може би защото човек прощава, но болката, причинена от грешката, е останала някъде в душата.

Светлана Дочева – родител

Независимо дали си простил, или не, има неща, които променят отношенията между хората. Когато се загуби доверието, ставаш подозрителен и недоверчив. Щом някой те нарани, предпочиташ да се изолираш от него. Колкото и близки приятели да са двама души, приятелството се защитава всеки ден, с всяка постъпка.

Веселина Влаева – 8 “В” клас

Какво е молитвата?

Молитвата е благодарност, възхвала към Бог за това, че е винаги до нас, обича ни и помага в трудности. Молитвата е и зов за помощ, молба за сбъждане на съкровени желания.

Ако духовният свят е кълбо от енергия, молитвата е желание част от тази енергия да се прибави към нашата, за да станем по-силни и успешни.

Снежана Калинова - родител

Молитвата е връзката ни с Бог. Хората, които вярват, използват молитвата, за да общуват с него, да търсят опрощение на греховете си, да се разкайват или да благодарят за това, което са, или което имат.

Човек трябва да се моли не само за себе си, а за всички хора. Много голяма е силата на молитвата, но от значение е и вярата, с която тя се изрича. Когато се молим, то трябва да е от сърце. Молитвата има смисъл само тогава, когато излиза от душата.

Фирдес - родител

Какво е молитвата? На този свят има различни хора – вярващи и невярващи. Вярващите изповядват различни религии – християнство, юдаизъм, ислям..., но всички тези хора разговарят с Бог чрез молитва. Дори невярващите понякога изричат молитва. Тя е начин, по който изразяваш своите желания, благодарност, молба за подкрепа. Начин, по който разговаряш с Бог. Молитвата е вяра, а е прекрасно да вярваш в нещо.

Виктория Стойчева - 8”А” клас

Всеки човек отправя молитва – било то мислено или на глас. В нея са събрани най-съкровени молби, желания и надежди на хората за нещо или за някого, независимо от вярата, расата, пола и различията.

Има молитва за дъжд, за изцеление, за здраве, за благоденствие на целия български народ.

Молитвата е връзката ни с Бога. Тя е като разговор с най-добрия ни приятел. За истинската молитва няма значение към кой бог е изпратена, нито в кой храм.

Ивелина Иванова – родител

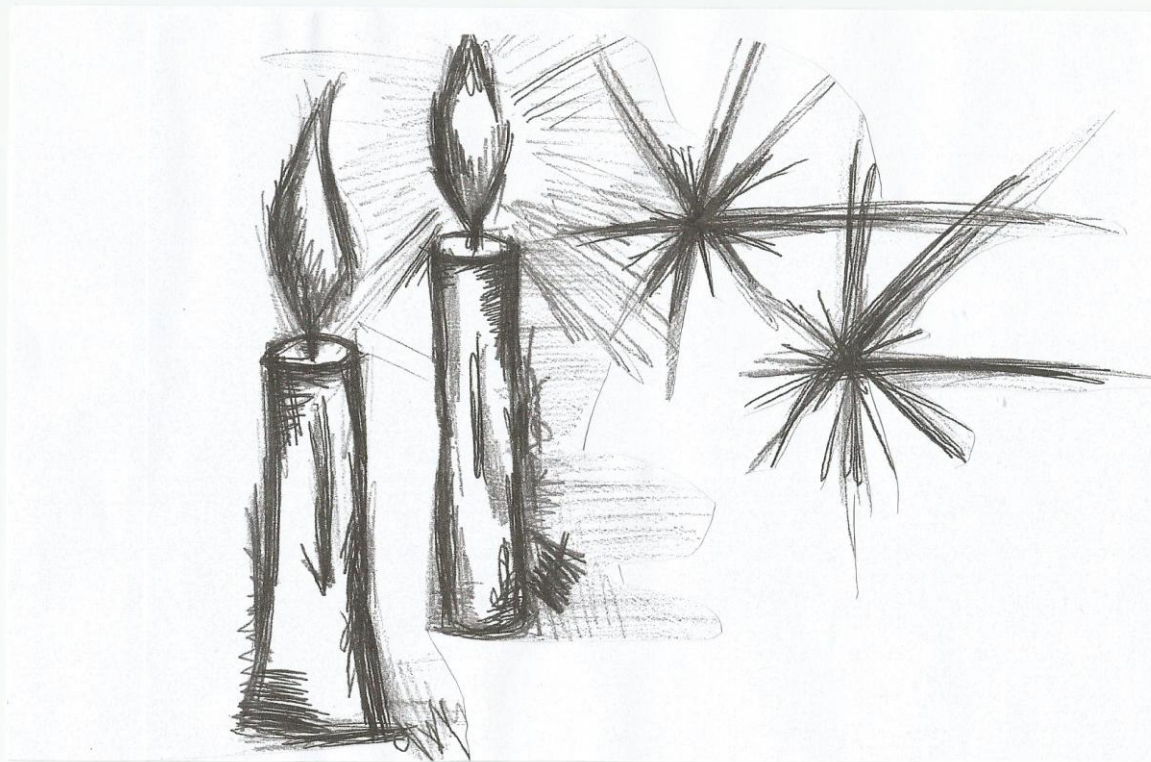
Чрез молитвата човек води диалог с Бога, тя е мост към него - безкраен и безграничен. Молим се, когато сме в трудна ситуация. Бог е казал: “Аз съм близо, ако някой поиска нещо от мен, аз на молитвата му ще отвърна”.

Молитвата се изрича не само в лоши времена, в добрите трябва да благодарим.

Йозге Камран – 8. “В”клас

Молитвата е ориентация, молба, търсене или изливане на душата. В общия си смисъл е искане на помощ или ориентиране към Бога, признание на неспособността. Молитвата е преклонение пред Бога и спасение от гнева ни. Тези, които осъзнаят грешките си и не ги повтарят повече, дори и греховете им да са колкото морската пяна, ще се простят.

Халимия Мурад Вели -родител

Ина Рохас – 8.”А” клас

С какво чужденецът е различен от нас?

Чужденецът не е по-различен от нас. Знаем, че хората говорят различни езици или имат различен цвят на кожата, а дори имат и различно изражение. Но нали всички сме хора и живеем на тази планета. Така че никой човек не е по-различен от нас.

Полина Петрова – 5.“А” клас

Чужденецът е различен от нас с културата, поведението си, с традициите на рода си. Различен е и с погледа си към нашите традиции. Различен е с това, в което вярва, с езика, на който говори, с вкуса си към храна. Опознаването на другия, на чужденеца, ни прави по-богати и ни помага по-лесно да се ориентираме и да общуваме в съвременния глобален свят.

Йозге Камран – 8. “В” клас

Чужденецът ли? Различен е от нас и това личи по неговата култура, възпитание, начин на живот. Може би и по отношението му към законите – спазва правилата за движение, отговорен е за обществената хигиена. Различен е и във взаимоотношенията си. Това са само най-видимите различия, а със сигурност има и още много други...

Вероника Иванова - 8. “В” клас

Чужденецът е като нас. С него се различаваме по цвят на кожата, формата на очите, по езика. Различни са обичаите, различен е начинът му на живот. Ако изключим тези разлики, то ние сме еднакви – ние сме хора.

Михаела Цанева - 5.”А” клас

Защо не обичам мълчанието?

Понякога хората говорят твърде много. В културата на полинезийските народи е прието да се говори непрекъснато, за да се избегне неудобното мълчание. Обратно, в Индия децата се възпитават в мълчание и съзерцание с идеята, така по-добре да общуват със себе си и с Бога.

За мен говоренето е смислено само когато имаш какво да кажеш. Но ако говоренето все пак е и знак за човешко присъствие, аз не понасям мълчанието, ако то е синоним на самота.

Цветелина Цветанова – родител

Могат ли да говорят звездите?

Когато погледнете към небето нощем, мислили ли сте дали звездите могат да говорят? Е, ще ви кажа, че могат! Те разказват за битките, за радостите, за живота на Земята, за нейните нещастия и успехи. Въпреки че те знаят толкова много неща, ние знаем само мъничко за тях.

Вярвам, че един ден някой ще успее да узнае какво говорят малките ни приятели – звездите.

Полина Петрова – 5.“А” клас

Защо се страхувам от бездната ?

Бездната е непознато пространство, изпълнено с тъмнина, страх, хаос. Когато попаднеш в бездната, разбираш кой би ти помогнал и би те освободил от тъмнината и страха само с една свещичка.

Бездната е всичко извън дома, извън прага. За малкото дете бездна е дори липсата на на мамината прегръдка. Бездната е плач, изпълнен със страх от това да не бъдеш забравен, да не бъдеш отхвърлен, ако си сгрешил.

Виктория Маринова– 8 “В” клас

Бездната е нещо чуждо, непознато. Тя е създадена от страха. Всеки изпитва страх от непознатото, защото не знае какво го очаква. Но страхът е най-страшното нещо. Той те прави слаб, пречи ти да продължиш напред, да се осмелиш да опознаеш чуждото и непознатото. Понякога, за да го направиш, трябва да рискуваш. По този начин човек се противопоставя на страха, прекрачва границите му преодолява го и побеждава.

Без страх границите не съществуват. Не съществува чуждото и непознатото. Няма я и бездната.

Ефросина Симеонова - 8.”Б” клас

Какво бих променила в себе си, ако имах възможност?

Има много неща, които не харесвам у себе си, които и другите също не харесват. Но въпреки това аз не искам да променям нищо в мен, защото така ще играя роля, в която ще се крия зад маска, представяща ме като друга личност. Аз не искам да заблуждавам себе си и околните за това каква съм.

Дори когато повечето хора не харесват някои мои качества, винаги ще се намери някой, на когото няма да бъдат досадни. Не е нужно да се променям заради мнението на другите, а и не трябва. Предпочитам да бъда себе си, независимо от това дали ме харесват, или не, вместо да се крия зад фалшива маска, създадена заради мнението на околните.

Ефросина Симеонова - 8."Б" клас

Защо е ценен редът?

Често се връщам вкъщи ядосана и разочарована, разсъждавайки над въпроса защо хората не ценят реда в обществото.

Аз обичам реда. Той е като дар божи, защото създава спокойствие, сигурност, уют, увереност, че всичко около теб е красиво и хармонично. Не искам да живея под мотото "В безредието е моят ред". Тогава би настъпил неописуем хаос в дома, в училище, в обществото.

Бих желала повече хора да мислят като мен и да живеем по законите на красотата.

Костадинка Герасимова – родител

Как се става герой?

За да си герой, не е нужно да имаш вълшебен костюм или наметало. Според мен във всеки човек се крие по един герой, но някой или нещо трябва да го провокира и събуди. В приказките героите често прекосяват пространства – планини, реки и морета, за да се докажат като такива. В живота да бъдеш герой, е много по-лесно. Правейки нещо добро за някого, ти се превръщаш в негов герой.

Да бъдеш герой означава да накараш другите да искат да ти подражават. За да бъдеш герой, е достатъчно да бъдеш в трудни моменти до някого, до този, който се нуждае от подкрепа.

Ралица Герасимова - 8."Б" клас

Светът, в който хората са престанали да имат врагове...

Ако хората нямат врагове, няма да познават и приятелството, защото ако не съществува лошо, няма да разпознаем доброто. Всичко ще бъде безразлично, но от друга страна, няма да има и омраза, което би било хубаво. Може би най-много боли, когато те нараняват близките или приятелите ти. Това би те разстроило повече, отколкото ако те обиди някой твой неприятел.

Кристиян Божанков – 8.”Б” клас

Такъв свят би могъл да се нарече идеален свят с идеални хора. Никой няма да нарушава законите, няма престъпления и престъпници. Ще цари позитивизъм. Хората няма да са обременени от злоба, завист, лоши помисли. Няма да има страх от това, че някой може да навреди някому.

Веселина Влаева – 8 “В” клас

Дали има свят, в който хората нямат врагове? Аз лично мисля, че всеки човек има враг, който иска да види как той се проваля. По някой път се случва да чувстваме, че точно враговете са ни по-близки от най-добрите приятели, но се заблуждаваме, защото се държат приятелски с нас, а вътрешно таят злоба и чакат паденията и провалите ни, за да са щастливи.

Мисля, че няма да имаме врагове, когато ресурсите са достъпни и достатъчни за всички хора и живеем пълна хармония с останалите.

Даяна Петрова - 8.”Б” клас

Ако мислиш, че всички са срещу теб, поогледай се, може да караш в насрещното...

Животът понякога е суров и ни изправя пред всякакви изпитания. Когато ти се струва, че няма изход, че с всеки изминал ден проблемите се увеличават, ти започваш да мислиш, че целият свят е срещу теб. Всичко ти се струва абсурдно.

Но идва един момент, в който се сещаш да се поогледаш и да се запиташ: “Да не би проблемът да е в мен?”, “Да не би аз да съм причината за всичко?”, “По правилния път ли съм тръгнала?”, “Сама ли си вредя?”, “Дали всички са срещу мен, или е по-вероятно аз да съм срещу тях?”... Тогава, след всички тези въпроси, които си зададеш, ще разбереш, че може би грешката е в теб. А след като го осъзнаеш, се опитай и да се поправиш.

Михаела Михайлова - 8.”Б” клас

Могат ли да говорят звездите?

Когато погледнете към небето нощем, мислили ли сте дали звездите могат да говорят? Е, ще ви кажа, че могат! Те разказват за битките, за радостите, за живота на Земята, за нейните нещастия и успехи. Въпреки че те знаят толкова много неща, ние знаем само мъничко за тях.

Вярвам, че един ден някой ще успее да узнае какво говорят малките ни приятели – звездите.

Полина Петрова – 5.”А” клас

Какво е любовта?

Според всички любовта е “нещо прекрасно”. Да, да! Сякаш им повярвах. Аз не знам какво е това чувство, но според мен е малко прекалено да наречеш любовта така. Аз не съм се влюбвала досега, но това е, защото сигурно съм прекалено малка. Но това не ми пречи да обсъждам “какво е любовта”.

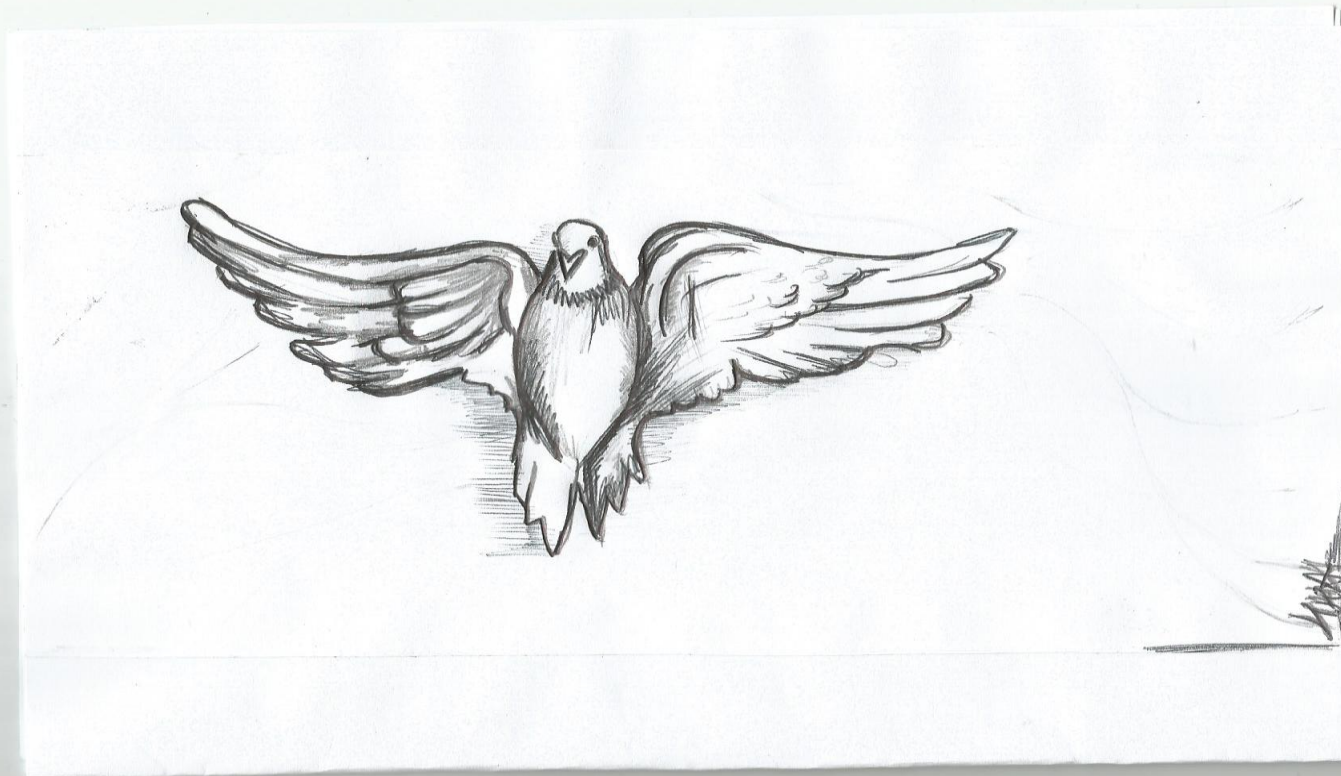
Питайте, когото поискате (разбира се, от по-старите) и всички ще ви кажат нещо от този род. Какво всъщност е любовта? Аз не знам. Тя е нещо истинско, различно, не както си представят сегашните деца – уж обичат някого, а след два дни вече не. Може би докато не изпитам това чувство, няма да мога да си отговоря.

Мирела Василева -5.”А” клас

Единствената реалност - любовта?!

Отричана и жадувана, любовта си остава най-висшата потребност у човека. Тези, които я отричат, са били наранявани поне веднъж, а тези, които я признават..те просто дават. Дават я, без да очакват нищо в замяна, защото тяхното щастие е и нечие друго щастие. Нали?

Ивета Манева – 8. “А” клас

Ина Рохас – 8.”А” клас